

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 25 czerwca 2015 r. P. J. wniósł o zasądzenie odszkodowania od Zarządu Zieleni Miejskiej w Ł. za szkodę majątkową z dnia 13.07.2013 r. na terenie jego posesji przy ul. (...) w wysokości 25.000 zł plus 1.000 zł za każdy dzień jej nieuregulowania licząc od dnia 1.10.2013 r. Powód wskazał, że w dniu 13.07.2013 r. na teren jego posesji upadł olbrzymi konar drzewa z potężnymi gałęziami bocznymi niszcząc drzewa, krzewy, rośliny ozdobne, ukształtowanie terenu, ogrodzenie, lampy solarne itp. (pozew –k.3)

W piśmie z dnia 22 lipca 2015 r. powód oznaczył jako pozwanego Gminę Ł. (pismo –k.25)

W odpowiedzi na pozew pozwana Gmina Ł. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz zawiadomienie o toczącym się postępowaniu (...) SA V. (...) Oddział w Ł.. Pozwana zakwestionowała zasadę swojej odpowiedzialności i wysokość dochodzonego roszczenia. (odpowiedź na pozew –k.35-37)

W piśmie z dnia 7 stycznia 2016 r. pełnomocnik z urzędu powoda przedstawił wykaz roślin, które uległy zniszczeniu w związku z upadkiem konara drzewa na nieruchomość powoda w dniu 13.07.2013 r. Ponadto pełnomocnik powoda dokonał sprecyzowania i modyfikacji powództwa wnosząc o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda: odszkodowania z tytułu szkody w nasadzeniach w wysokości 61.850 zł, kwoty 24.740 zł tytułem kosztów odtworzenia zniszczonych nasadzeń, kwoty 1.175 zł z tytułu zniszczenia siatki ozdobnej, płotków, lamp solarnych oraz automatyki bramy wjazdowej na nieruchomość, kwoty 25.000 zł z tytułu zadośćuczynienia za szkodę niematerialną, jaką powód poniósł w wyniku naruszenia jego dobra osobistego – prawa do przebywania w otoczeniu środowiska roślinnego, które stworzył i uczuć estetycznych z tym związanych. (pismo –k.73-75)

Pismem z dnia 30 listopada 2016 r. (...) SA V. (...) zgłosiło wstąpienie do sprawy, przystępując do pozwanego w charakterze interwenienta ubocznego. Interwenient wniósł o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie od powoda na rzecz interwenienta kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. (interwencja uboczna –k.171-175, zarządzenie –k.233)

W dalszym toku sprawy stanowiska stron nie zmieniły się.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 lipca 2013 r. około godz. 14:00 na posesję przy ul. (...) w Ł. upadł złamany konar drzewa rosnącego w pasie drogowym. Od dnia 1.10.2012 r. utrzymanie zieleni rosnącej w pasach drogowych w granicach miasta Ł. należało do obowiązków Zarządu Zieleni Miejskiej Gminy Ł.. (okoliczności bezsporne, informacja ze zdarzenia –k.161)

Konar, który upadł na w/w posesję posiadał wypróchnienie, co mogło spowodować jego ułamanie się pod własnym ciężarem. (okoliczność bezsporna, pismo –k.15)

W dniu 13.07.2013 r. w rejonie ul. (...) w Ł. panowało zachmurzenie całkowite. Wiatr był słaby i łagodny o prędkości 3-5 m/s z możliwością wystąpienia okresowego wiatru umiarkowanego o prędkości 6-7 m/s. W ciągu dnia występowała możliwość wystąpienia okresowego wiatru porywistego o prędkości do 15 m/s. Od początku doby do godzin wczesno – rannych występowały opady deszczu z okresowymi przerwami w godzinach wczesno - rannych. Kolejne opady deszczu wystąpiły na tym obszarze od godzin późno – rannych do późno – przedpołudniowych. (ekspertyza przybliżonych warunków atmosferycznych –k.109)

W dniu 1 sierpnia 2013 r. powód złożył do Zarządu Dróg i (...) pismo z wnioskiem o wypłatę odszkodowania w wysokości 25.000 zł za zniszczenia dokonane przez zwalony konar drzewa rosnący w pasie ruchu drogowego na ul. (...), który upadł na posesję powoda dnia 13.07.2013 r. Powód podał, że konar zniszczył ogród, nasadzenia krzewów,

rośliny ozdobne, drzewa ozdobne mające ponad 20 lat, ogrodzenia klombów i ogrodzenie graniczne. Pismo powoda w dniu 5 sierpnia 2013 r. zostało przekazane do Zarządu Zieleni Miejskiej. (pismo –k.5,9)

W dniu 17 sierpnia 2013 r. został sporządzony protokół szkody przez P. D. działającego w imieniu (...) SA V. (...) Oddział w Ł.. (protokół szkody –k.7-8 odwrót)

Nieruchomość przy ul. (...) w Ł. stanowiła własność J. i M. J. (rodziców powoda) w 2/5 części i S. J. w 3/5 części. J. i M. J. nabyli udziały w w/w nieruchomości na podstawie umowy sprzedaży z dnia 12 września 2002 r. (odpis zwykły księgi wieczystej –k.94-95, akt notarialny –k.14-19 załączonych akt szkodowych)

Spadek po M. J. nabyła J. J. (2) (żona), E. M. (córka) i P. J. (syn –powód) po 1/3 części (akt poświadczenia dziedziczenia –k.96). Spadek po J. J. (2) nabyli P. J. i E. M. po 1/2 części (postanowienie –k.107).

Lewa część nieruchomości (patrząc od frontu) jest użytkowana przez E. M. i powoda, prawa przez S. J.. Podział taki funkcjonuje od momentu nabycia udziałów w nieruchomości przez rodziców powoda w 2002 r. Wszystkim sprawami związanymi z zagospodarowaniem części nieruchomości zajmowanej przez rodzinę powoda zajmował się powód. Powód poczynawszy od 2003 r. przy pomocy profesjonalnego ogrodnika urządził ogród na zajmowanej przez niego części nieruchomości. Powód poniósł koszty utworzenia ogrodu na tej części nieruchomości. Roślinność była posadzona trzypoziomowo, miała chronić przed hałasem z ulicy i zapewniać intymność mieszkańcom. Niektóre drzewa rosły na nieruchomości już przed nabyciem jej przez rodziców powoda. Na nieruchomości znajduje się brama wjazdowa, od 2003 r. wyposażona w automatyczne otwieranie. Była ona serwisowana raz od momentu założenia systemu automatycznego. Konar upadł po stronie nieruchomości zajmowanej przez rodzinę powoda niszcząc i uszkadzając znajdującą się tam roślinność. Powód uzgodnił z E. M. wystąpienie z niniejszym powództwem i uzyskał jej akceptację. (zeznania świadka E. M. –k.134 odwrót, czas nagrania 00:06:44-00:11:54, zeznania powoda P. J. –k.389, czas nagrania 00:43:06)

W dniu 26 września 2013 r. R. J. działając jako pełnomocnik S. J. zrzekł się na rzecz P. J. wszelkich roszczeń odszkodowawczych wobec Miasta Ł. – Zarządu Zieleni Miejskiej w Ł. z tytułu szkody spowodowanej upadkiem konaru drzewa na teren posesji zlokalizowanej w Ł. przy ul. (...). Powyższe zostało uzasadnione faktem, że zgodnie z respektowanym przez współwłaścicieli tejże nieruchomości podziałem jej do korzystania część wschodnia (tj. znajdująca się na lewo od alejki wejściowej do budynku) frontu działki użytkowana jest i zagospodarowywana wyłącznie przez P. J. i w związku z powyższym wszelkie nasadzenia i naniesienia znajdujące się w tej części działki, a w szczególności: nasadzenia roślinne znajdujące się przed i za ogrodzeniem, elementy tzw. małej architektury (ukształtowanie terenu, płotki ozdobne) oraz automatyka bramy wjazdowej – zostały wykonane wyłącznie kosztem i staraniem P. J.. (kopia oświadczenia –k.10 akt sprawy, oryginał –k.60 załączonych akt szkodowych, pełnomocnictwo –k.23-24)

Pismem z dnia 3 października 2013 r. powód ponownie wezwał Zarząd Zieleni Miejskiej w Ł. do zapłaty kwoty 25.000 zł. (pismo –k.16)

Szkoda wynikająca z uszkodzenia drzew na nieruchomości przy ul. (...) na skutek zdarzenia z dnia 13 lipca 2013 r. wynosi 7.272 zł. Szkoda wynikająca ze zniszczenia drzew i krzewów na skutek zdarzenia z dnia 13 lipca 2013 r. wynosi 4.587 zł. Kwota ta dotyczy roślin, których nie było w ogrodzie w dacie oględzin przez biegłego – orzecha włoskiego, klonu kulistego, 3 rododendronów i 3 ostrokrzewów. Oszacowane wartości stanowią koszty odtworzenia zniszczeń, które oznacza koszty dokonania ponownych nasadzeń, w tym transportu i koszty przygotowania terenu pod nasadzenia odtworzeniowe. (opinia biegłego –k.206-220, 221-225, 256-264)

Realizacja inwestycji polegającej na założeniu automatyki do istniejącej bramy wjazdowej nastąpiła w roku 2003. Podczas wizji lokalnej z dnia 12.07.2018 r. stwierdzono, że system automatycznego sterowania bramą wjazdową (przy pomocy pilotów) był niesprawny z teletechnicznego powodu –uszkodzenia logicznego, polegającego na przerwaniu komunikacji (transmisji danych) między modułami sterownika, wynikającej z faktu wypadnięcia karty częstotliwości radiowej AF z gniazda karty głównej ZF1. Upadek konaru na ogródek powoda w dniu 13 lipca 2013 r. nie był przyczyną

bezpośrednią (lub pośrednią) zaprzestania funkcjonowania automatyki bramy wjazdowej na posesję przy ul. (...) w Ł.. Upadek konaru drzewa nie spowodował uszkodzeń systemu sterowania i sygnalizacji ani strat materialnych w instalacji elektrycznej naziemnej i podziemnej związanej funkcjonalnie z pracą układu napędowego automatycznej bramy wjazdowej na teren posesji. Fakt braku uszkodzeń mechanicznych jakichkolwiek elementów zewnętrznych bramy wjazdowej świadczy o tym, że upadek konaru nie naruszył ich struktury fizycznej i tym samym nie mógł wpłynąć na przypisane im funkcje robocze. (opinia biegłego –k.343-347,382)

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie powołanych dowodów. Ocena dowodów w zakresie kwestii spornych zostanie zawarta w ramach rozważań prawnych.

Sąd zważył co następuje:

Niewątpliwie jest, że szkoda, której wyrównania dochodzi powód została spowodowana w dniu 13.07.2013 r. przez upadek na posesję przy ul. (...) w Ł. złamanego konaru drzewa rosnącego w pasie drogowym w/w ulicy. Bezsporne jest, że od dnia 1.10.2012 r. utrzymanie zieleni rosnącej w pasach drogowych na terenie miasta Ł., jak również odpowiedzialność za szkody wynikające z nieprawidłowego utrzymania zieleni leżały w kompetencjach Zarządu Zieleni Miejskiej Gminy Ł.. Powyższe uzasadnia legitymację bierną pozwanej w niniejszym postępowaniu.

Odnośnie legitymacji czynnej powoda wskazać należy, że nieruchomości stanowiła własność J. i M. J. (rodziców powoda) w 2/5 części i S. J. w 3/5 części (k.94). Spadek po M. J. nabyła J. J. (2) (żona), E. M. (córka) i P. J. (syn -powód) po 1/3 części (k.96). Spadek po J. J. (2) nabyli P. J. i E. M. po 1/2 części (k.99). Zatem obecnie powód jest właścicielem nieruchomości w 1/5 części, E. M. w 1/5 części i S. J. w 3/5 części. Powód jako współwłaściciel nieruchomości, zgodnie z art. 209 KC jest uprawniony do wytoczenia niniejszego powództwa. Dodać należy, że S. J. zrzekła się na rzecz powoda wszelkich roszczeń wobec pozwanego z tytułu przedmiotowej szkody (k.10), a E. M. potwierdziła, że koszty nasadzeń roślinnych ponosił powód i akceptuje fakt wytoczenia przez powoda niniejszego powództwa (k.134 odw).

Pozwana odpowiada w niniejszej sprawie na podstawie art. 415 i 416 KC, na zasadzie winy. Przesłankami odpowiedzialności deliktowej są: zawinione działanie lub zaniechanie sprawcy, szkoda i adekwatny (normalny) związek przyczynowy pomiędzy zawinionym działaniem lub zaniechaniem sprawcy a szkodą (art. 361 par. 1 KC).

Zgodnie z art. 19 ust. 5 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. 2007 nr 19 poz. 115 ze zm.) w granicach miast na prawach powiatu zarządcą wszystkich dróg publicznych, z wyjątkiem autostrad i dróg ekspresowych, jest prezydent miasta. Art. 20 pkt. 16 powołanej ustawy stanowi, że do katalogu obowiązków zarządcy drogi należy m.in. utrzymywanie zieleni przydrożnej, w tym sadzenie i usuwanie drzew oraz krzewów.

W kwestii ciężaru dowodu należy wskazać, że niewątpliwie źródłem szkody był upadek konaru drzewa pozostającego „pod opieką” pozwanej. Powód wywodzi odpowiedzialność pozwanej z zaniechania przez jej organy dbałości o należyty stan drzewostanu przy ul. (...) w Ł.. Zgodnie z art. 355 KC, dłużnik obowiązany jest do staranności ogólnie wymaganej w stosunkach danego rodzaju, czyli należytej staranności. Wskazać należy, że udowodnienie braku wykonywania czynności pielęgnacyjnych z oczywistych względów jest niemożliwe lub bardzo utrudnione. Nawet gdyby powód powołał w charakterze świadków np. swoich sąsiadów, którzy zeznaliby, że nie widzieli w ciągu ostatnich lat wykonywania czynności pielęgnacyjnych drzew na ul. (...), pozwana podnosiłaby zapewne, że nie jest to równoznaczne z faktem, że czynności takie nie były wykonywane (mogłyby być przecież teoretycznie wykonywane w czasie kiedy świadkowie byli w pracy, na urlopie, lub nie wyglądali przez okno).

W takim przypadku jak rozpatrywany, aby uwolnić się od odpowiedzialności pozwana powinna wykazać, że upadek konaru był spowodowany okolicznościami niezawinionymi przez pozwaną. Inaczej mówiąc, że pozwana we właściwy sposób prowadziła pielęgnację drzew, lub że upadek konaru nie pozostawał w związku przyczynowym z ewentualnymi zaniechaniami. Takie okoliczności nie zostały udowodnione, chociaż wydaje się, że ich wykazanie nie powinno nastęrczać pozwanej większych trudności. Wystarczyłoby powołać jako świadków pracowników pozwanej lub firmy

zewnątrznej, którzy zajmowali się pielęgnacją drzew i przedstawić dokumenty potwierdzające wykonanie prac (faktury, protokoły itp.).

Z pisma pozwanej z dnia 2.09.2013 r. (k.15) skierowanego do ubezpieczyciela wynika, że przedmiotowy konar posiadał wypróchnienie, co mogło spowodować jego ułamanie się pod własnym ciężarem. Pozwana nie wykazała, że zabiegi pielęgnacyjne obejmujące przedmiotowe drzewo były wykonywane w odstępach czasu zapewniających uniknięcie takich zdarzeń, jakie miało miejsce w dniu 13.07.2013 r., zagrażających mieniu okolicznych mieszkańców, a także ich życiu i zdrowiu. W piśmie z k.15 pozwana wskazała, że zabiegi pielęgnacyjne przedmiotowego drzewa oraz pozostałych drzew w pasie drogowym ul. (...) były wykonane ostatnio ponad dwa lata przed wypadkiem. Nawet tej okoliczności nie można jednak uznać za udowodnioną, ponieważ wynika ona tylko z pisma pozwanej. Zeznania świadków powołanych przez pozwaną – M. S. i M. D. nie dowodzą kiedy były wykonywane czynności pielęgnacyjne przy ul. (...) i na czym polegały, oraz czy obejmowały drzewo, które było przyczyną szkody. Zestawienie z k.139 i załączone do niego dokumenty dotyczą czynności wykonywanych od daty przedmiotowego wypadku, nie wynika z niego kiedy zabiegi pielęgnacyjne były wykonywane przed tą datą. Twierdzenie pozwanego, że drzewo, z którego upadł konar na posesję powoda było w dobrym stanie, nie wymagało wycinki i nie zagrażało bezpieczeństwu użytkowników drogi ma się nijak do zdarzenia z dnia 13.07.2013 r. Pozwana nie udowodniła też, że zdarzenie było wynikiem działania siły wyższej, nie dowodzi tego w żaden sposób ekspertyza (...) (k.109). Dodać należy, że pozwany nie poparł wniosku interwenienta ubocznego o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego dendrologa (k.279), a interwenient uboczny wniosek ten cofnął (k.286). Sąd natomiast nie ma obowiązku prowadzenia postępowania dowodowego z urzędu, tym bardziej, gdy wszyscy uczestnicy postępowania są reprezentowani przez profesjonalnych pełnomocników. Wobec powyższego należało stwierdzić, że szkoda była wynikiem zaniedbań pozwanej jako zarządcy drogi w zakresie realizacji ustawowego obowiązku utrzymywania zieleni przydrożnej przy ul. (...) w Ł..

W zakresie poszczególnych roszczeń dochodzonych przez powoda należy stwierdzić, co następuje.

Wysokość szkody w nasadzeniach roślinnych została ustalona w drodze opinii biegłego z zakresu rolnictwa – ogrodnictwa i szacunków nieruchomości. Sąd nie podzielił zarzutów powoda do tej opinii, co skutkowało oddaleniem wniosku o dopuszczenie kolejnej uzupełniającej opinii tego biegłego. Zgodnie z opinią biegłego, wartość uszkodzonych i zniszczonych drzew i krzewów wynosi łącznie 11.859 zł. Dodać należy, że sąd uwzględnił w powyższej kwocie również rośliny, których istnienia na działce biegły nie stwierdził podczas oględzin. Biorąc pod uwagę, że od chwili zdarzenia do daty oględzin upłynęło ponad 3,5 roku, nie jest wykluczone, że niektóre rośliny zniszczone w czasie wypadku uległy całkowitemu unicestwieniu. Zdaniem sądu nie ma podstaw, aby nie dać wiary powodowi, że wskazane przez niego rośliny znajdowały się na nieruchomości w dacie zdarzenia. Oszacowana wartość stanowi koszty odtworzenia zniszczeń. Odtworzenie oznacza koszty dokonania ponownych nasadzeń, w tym transportu i kosztów przygotowania terenu pod nasadzenia odtworzeniowe. Zatem kwota zasądzona w pkt. 1 wyroku wyczerpuje roszczenie powoda z tytułu szkody w nasadzeniach i kosztów odtworzenia nasadzeń rozbite w piśmie z k.73-74 na dwie odrębne kwoty. Dodać należy, że powód nie domagał się odsetek od w/w roszczenia. O ile bowiem w pozwie zostało sformułowane roszczenie zbliżone do odsetkowego (1.000 zł za każdy dzień nieuregulowania należności od dnia 1.10.2013 r.), chociaż w formie nieznannej prawu polskiemu, to nie ma wątpliwości, że w piśmie z dnia 7.01.2016 r. (k.73-74) modyfikującym i precyzującym powództwo, roszczenie odsetkowe nie zostało zgłoszone przez pełnomocnika powoda.

Powód dochodził kwoty 1.175 zł z tytułu zniszczenia siatki, płotków, lamp i automatyki bramy wjazdowej. Należy wskazać, że powód ostatecznie sformułował wniosek o biegłego, wnosząc jedynie o opinię dotyczącą szkody w zakresie bramy wjazdowej i jej automatyki (pismo k.291 w zw. z zarządzeniem k.288). Należy więc uznać, że powód zrezygnował z dowodzenia szkody w zakresie zniszczenia siatki, płotków i lamp.

Jeżeli chodzi o bramę wjazdową, nie zostało udowodnione, że automatyka bramy została uszkodzona wskutek wypadku. Wynika to z opinii biegłego z zakresu elektrotechniki przemysłowej. Opinia ta zdaniem sądu została sporządzona rzetelnie, a jej wnioski są sformułowane w sposób jednoznaczny i zrozumiały, choć forma opinii i jej układ graficzny są nieco nietypowe. Nie było podstaw do uwzględnienia wniosku powoda o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z tej dziedziny. Z opinii wynika, że upadek konaru na nieruchomość w dniu 13 lipca 2013

r. nie był przyczyną bezpośrednią ani pośrednią zaprzestania funkcjonowania automatyki bramy wjazdowej na posesję. W wyniku upadku konaru nie zostały uszkodzone żadne elementy zewnętrzne bramy i jej automatyki. Z tego względu logiczny jest wniosek biegłego, że upadek konaru drzewa nie spowodował uszkodzeń systemu działania układu napędowego automatycznej bramy wjazdowej. Skoro bowiem upadek konaru nie naruszył struktury fizycznej bramy i systemu sterowania, to nie mógł wpłynąć na przypisane im funkcje robocze. Dodać należy, że automatyka bramy została założona w 2003 r. (10 lat przed zdarzeniem) i przez ten czas była tylko raz serwisowana (wg oświadczenia samego powoda). Jest więc bardzo prawdopodobne, że przyczyną niedziałania automatyki bramy nie był przedmiotowy wypadek, a brak dbałości powoda o jego mienie.

Odnosząc się do roszczenia powoda o zasądzenie kwoty 25.000 zł tytułem zadośćuczynienia za naruszenie jego dobra osobistego w postaci „prawa do przebywania w otoczeniu środowiska roślinnego, które stworzył i uczuć estetycznych z tym związanych” należy wskazać, że ani doktryna ani orzecznictwo nie wskazują na istnienie takiego dobra osobistego. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 10 lipca 1975 r., I CR 356/75, prawo człowieka do nieskażonego środowiska biologicznego i do zaspokojenie uczuć estetycznych pięknem krajobrazu może być chronione środkami przewidzianymi w art. 24 KC tylko wtedy, gdy pogwałcenie tego prawa stanowi równocześnie naruszenie lub zagrożenie praw osobistych, których przedmiotem są dobra osobiste w rozumieniu art. 23 KC. Ponadto przedmiotowe zdarzenie nie było skierowane przeciwko zindywidualizowanemu podmiotowi. Ochrony dobra osobistego może dochodzić jedynie osoba bezpośrednio dotknięta działaniem sprawczym, czyli taka, w której dobra osobiste działanie sprawcze zostało wymierzone (P. Księżak, Komentarz do art. 23 KC, wydanie II Lex 2014). Nie sposób przyjąć, że zaniechania w zakresie pielęgnacji roślinności, których dopuściła się strona pozwana miały na celu naruszenie dóbr osobistych powoda. Żądanie zadośćuczynienia podlegało więc oddaleniu w całości.

Dodać należy, że przez przeoczenie w wyroku nie został zamieszczony punkt dotyczący oddalenia powództwa w pozostałej części. Brak ten jednak nie może być uzupełniony przez sąd z urzędu.

O kosztach procesu sąd orzekł na podstawie art. 100 KPC. Powód wygrał sprawę w 10%. Koszty procesu poniesione przez strony wyniosły 3.795,63 zł, z czego powód poniósł 1.000 zł (koszty opinii biegłego), a pozwany 2.795,63 zł (395,63 zł koszty ekspertyzy (...), 2.400 zł koszty zastępstwa procesowego liczone od pierwotnej wartości przedmiotu sporu 25.000 zł, przy uwzględnieniu daty wszczęcia postępowania). Różnica pomiędzy kosztami poniesionymi przez pozwanego, a kosztami które pozwany powinien ponieść ze względu na wynik procesu została zasądzona od powoda na rzecz pozwanego w pkt. 2 wyroku. W ocenie Sądu nie zaistniały podstawy do zastosowania art. 102 KPC.

Sąd nie obciążył powoda obowiązkiem zwrotu kosztów procesu interwenientowi ubocznemu. W orzecznictwie przyjmuje się, że przepis art. 107 KPC zdanie ostatnie stwarza sądowi możliwość przyznania interwenientowi ubocznemu poniesionych przez niego kosztów, lecz nie obliguje do przyznawania ich w każdym przypadku uzyskania pozytywnego wyniku procesu przez stronę, do której interwenient przystąpił. Przyznanie ich zależy od oceny sądu dokonanej w konkretnej sprawie. Zdaniem sądu okoliczności niniejszej sprawy nie uzasadniają przyznania kosztów interwenientowi ubocznemu.

Powód był reprezentowany przez pełnomocnika z urzędu, a wobec tego, że wynagrodzenie za udzieloną powodowi pomoc prawną nie zostało uiszczone w całości ani w części, to stosując zasadę stosunkowego rozdzielenia kosztów (art.100 k.p.c.) należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 295,20 zł (10% wynagrodzenia obliczonego na podstawie § 6 pkt 5 w zw. z § 2 ust.3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu z dnia 28 września 2002 roku (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 490). Koszty pomocy prawnej udzielone powodowi z urzędu w zakresie przegranej części sporu (90%) w kwocie 2.656,80 zł Sąd nakazał wypłacić ze Skarbu Państwa – Sądowi Okręgowemu w Łodzi na rzecz pełnomocnika powoda.

Odrębnemu rozliczeniu – na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w związku z art. 100 k.p.c. podlegały koszty sądowe wyłożone tymczasowo przez Skarb Państwa. Wyniosły

one: 4.389 zł opłata od pozwu, 6.634,33 zł koszty opinii biegłych - razem 11.023,33 zł, z tego 10% wynosi 1.102,33 zł, które nakazano pobrać od pozwanego.

Na podstawie z art. 113 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) Sąd Okręgowy odstąpił od obciążania powoda nieuiszczonymi kosztami sądowymi.